

מחילה מבדלת בין אי' לחיל ובינו ללכן — אמנם הפונס ופוסה מאחיד אחיר חיו אזי היינו בחי' ענל ע"ז ומ"י למס שרע הרבה מע"ז רגל על לשונו פ"כ מן ענל באו למרגלים היותר חמור, ומ"י למדו חז"ל בערכין [פי' מ"ה] שגדול המדבר בפיו מעשה מפשה שעל הענל לא נחתם גזיר ועל מרגלים נחתם פ"ש ולא נפשה מלירוף ג"ל עם פי' ענל ונ"ל עם ריש של אחיר (במקום אחיד) רגל רגל על לשונו — זה ר' יהודה בן גרים נכשל בלה"ר ונפשה מנל שלו רגל, והסיפך רשבי' ה' גל עין ואביטס נפלאות, והנה פ"ס גמטרי' ר' פ"כ גל פ"ס ה"ל כמו רגל, ואמר נתן פיריו בו ר"ל שלו שה' גל עין ונפשה בו ג"ל פ"ס — והנה כשם שהמדבר רע מנעל מפשה עד שמיום נפשה שנה, וכו' די לפשות מיום חודש ומ"מ עולה ב' מדרגות לרעה לפשות ממנו שנה, הנה נמי החוטא באומר אמרו כיהודה בן גרים שהוא רע יותר שחוטא במחשבה להספיד חזרו ע"י אחר האומרו בשמו, ועולה ב' מדרגות עוד יותר שהוא אחר שנה שמיטה ואחריו יוכל, ונפשה מיום יוכל שלם, והיינו דמתמה 'רשבי' על ר' יהודה בן גרים כיון שכיום אשר דבר לה"ר בחון וע"ז נשפע בית המלך וגרם רע לרשבי' ה' מתחשב לריב"ז ליוכל שלם של חמשים שנים אי"כ כבר השלים שנותיו יותר ממרגלים דמסתמא ה"י אז כבן עשרים, ועוד דהא חי י"ב שנים שה' רשבי' במערה, והיינו עדיין ישנו לזה בעולם היינו יוכל כמו [שמות כ"א] ועדו לעולם, ועמ"ש הר"א עזרא שם.

כתיב הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזריני שמחה [תלים ל']. כי בשליה רמו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את האדמה, השק-יפ"ה אותיות השקיפה. וליע מה ענין ברכת האדמה לשק יפ"ה והנה פלגית הסללים וגמתי ברכה המה מקליפות שוכני הארץ, והמה ר' מאות מחנה פשו וע"ז כתיב [ענדיה ח'] ויהי בית יעקב אש ובית יוסף להנה ובית פשו לקש, כי ידוע קש גמטרי' ת' רומז למחנה פשו כח"ל, והנה מעלרים גמתי ברכה, והנה גש"ס ז"ן גמטרי' ת' ח"ל, וגם אי"ש להכ"ס גמטרי' גש"ס, ולכן אשו של יעקב ולהנה של יוסף המה מציאים גמתי ברכה לעולם לבטל קש של פשו, וידוע כי שק אותיות קש וע"ז אמרו חז"ל מלקוש שמל ק"שיותיבן של ישראל, ומשום אמר השק יפ"ה לכרך עמך ישראל ממעון קדשך לבטולי קליפה ק"ש ח"ל, והנה יעקב יהוסף כה"ל מוספת על יוסף אז יעקב יהוסף ג"כ גמטרי' גש"ס כח"ל ובי' פממ"ס גש"ס היינו לירוף אש להנה ולירוף יעקב יהוסף עולה פורית בן פורת יוסף, והענין כי עיקר שפע פרכסה ע"י יוסף המעביר ומשם רופה אכן ישראל והבן — ידוע כי השם של י"ב אותיות היואלים מזכרת כה"ס הממונה על מזונות ופרכסה הזכירו והמשיכו יעקב ליוסף בשעה שהלכישו כתונת פסים והשם מרומז בפסים שהוא שער

(*) בסוף הדרוש הספר הזה, אסתר אני בלבי טוב להודיע פה מה ששמעתי סבבד, מ"ה וז"ל ר' שלמה אלסטרדי סופר ז"ל כ"מ, שנפלא הוא בעיני הערבין, דרוש הספר הנכבד, ונראה בעליל ההנשאות הגדול לשור לבבות, וכל רבה ומאמר בדרוש הנכבד מיישא עד נפלא היה צלחא ורחמי ולהפיקת הדינים ועדן ויתחא, להביא נשקי ברכה לעולם באמצעותא דלחנא, על הצדיק הנפטר, כי עצירת נשמים מלך היה או כפי שכתב מרן בתחלת הדרוש: ואנחנו רואים בעו"ה כי השנים מקלקלים השמים עצמו נשמים הארץ לא נתנה יכולה והיין מתקלקל זה שנים רבות ואין וכו', ומיום האמרים ב"ה איתא ספי' וכו' ויהי אחיל וכו' ומאמר זה, רק למבני החי

על פס ידו כמ"ש תוס' פ"ק דשבת, אלא יוסף קלקל זה במקנת על ידי הולאת דבה כי מחלוקה אי' דוחס מאס פרנסות, וע"כ הולך הוא לתקנו למחי' — שלחני אלקים לפיכך — ועסה בזכות הספד על תיה כעין לבישת שק יתבטלו כל הקליפות וירדו גמתי רלף ברכה ונדבה — כמ"ש בזכר וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור שהוא ר"ל כשמתו הדקים הללו ה' דמה בפני הנשאים כאלו מת כל הדור שהוא מרוב פער והספד וע"ז וכו' ישראל פרו וישראלו וירכו ויעלמו במאור מאור, והו הפכת מספדי למחול לי שפי' ההספד יתהפך למחול אותיות מספדי בהספך, הוא אותיות י"ד פס"ס, וע"ז פתחת שקי ותאזריני שמחה שקי דייקא לבטל ק"ש ה"ל. *

כתיב האלף לך שלמה ומאחיס לנוטרים את פרי היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמייעי. הנה כתיב [איכה ב'] טבעו בארץ שצרי' אכז ושבר צריחי' ומסיים מלכה ושרים בגוים אין תורה, ר"ל כי דיראל אמר אשרי המחכה לימים אלף מאחיס ותשעים, והוא מרומז בחיבת ארץ שהוא אלף ריש לדיק היינו אלף מאחיס ותשעים — והרמז בזה כי אלף היינו תורה, ריש לשון רש, ועווי כי יאה פניותא לישראל, לדיק כמשמעו ועמך כולם לדיקים, והמשל למלך שגלה את בניו לארץ אחרת והגלה עמם את האומן שלהם ומסר להם מפתח של המצדל שלו שאם יחזרו הבנים ללכת בדרך טובים יחזירו אל המצדל כנתחלה, והבנים לא אבו הלך בדרכי ישראל, עד שפי' באורך הזמן כעס המלך וקרא האומן ח"ל לביתו ולקח ממנו מפתח המצדל, וכו' אז לבנים פת לרה, וכממרו רחמי אנשי המדינה שגלו לשם והפניקו להם כסף חכב ופושר ופשאוס לשרים, ובני המלך לא אבו קבל תנחומים, ושאלו בני המדינה להם מדוע לא תתנחמו הלא נתחלה הייתם בפוני ורשיו ומתעללים כגרים ופחה עשיו עמכם לפונה להפשירכם ולעשותכם שרים נכבדים ומדוע לא תקבלו תנחומים, והשיבו בחמתם בראשונה ה' לנו האומן ומסתח המצדל בידו וכו' לנו פת בסלו לשוב אל בית אבינו אימת שגלה לחזור, וכו' נחשב בעינינו כאלו היינו שם ולא נחשב לנו כל הפוני והדלות לכלום, ועכשיו שאין לנו פת בסל לחזור מה מפלה וכבוד נשאר לנו אח"כ — והנמשל כן כי התורה הקדושה היא האומן אשר שלה עמנו בגולה ויהי בעלמה המפתח לפתוח לנו שערי העזרה היום אם בקולו תשמעו — לכן כיו שאל"ף קיים אזי לא אכפת לנו צריש ועווי כי מפתחות העזרה בידיו, אמנם אחר שקלף על פולמו ונסתלק ארון האלקים הליק ובית מדרשו כול הרי כאלו ריפל ממנו מפתח ההוא מה מועיל לנו להיות שרים נכבדים בין אחים ולהיות עשירי פס אחר שסגר בריח בעדנו ואין פותח, וזהו טבעו בארץ שפרי' ר"ל כי פתחת שפרי' טבעו ותלרי בארץ אל"ף ריש לדיק ח"ל, אמנם בערה אכז ושבר יוסף

אנשי ברכה — וזה אמר לי כבוד ותחגי הרב דל: בחגי ונפתי כ"פ בקרא' דרוש הנכבד ברבים בעת עצירת נשמים פעלתי ב"ה, פי' דה' עצירת נשמים זמן רב, וביקש הבור מנתי שיתפלו ויהודים ג"כ על נשמים, והשבת לי אנחנו עשית את שלטו הגני מבחיך ביום ב' יד' נשום רב, ביום ב' קבצתי אגלי איהו יחדי פגלה ולקחתי הנקם ב"ק ואפירתי לפניהם כל הדרוש הנכבד, ומד השמים התקדו עבים ויהי נשם מלך, ועד פנים אחר דה' קן שאמר איהו שעת שאמר ברכים דרוש הזה ירדו נשמי ברכה ר' הוהר עכ"ד פי' דה' דה' סודו"ש"א י"ל, והוא פלא.

ברח"י